

ת"פ 48274/11/20 - מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות יהודה ש"י נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 48274-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני(אחר/נוסף)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות יהודה ש"י פלוני ע"י ב"כ עוה"ד יהודה שושן	

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טעון, ביום 4.3.2021, בכתב אישום מתוקן בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") שתי עבירות, ובעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום, במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, היו הנאשם והגב' ה.ג. (להלן: "**המתלוננת**") בני זוג ולהם 4 ילדים, והם התגוררו יחד בביתם בעיר רואבי.
3. על פי הנטען באישום הראשון, ביום 10.11.2020 בשעה שאינה ידוע למאשימה במדויק, עת שהו בני הזוג בביתם, נתגלע ביניהם ויכוח על רקע העובדה שהנאשם היה בקשר עם אישה אחרת. באותן הנסיבות אמרה המתלוננת לנאשם כי תיעדה את ההתכתבויות המעידות על בגידה שולחה אותן לבני משפחתה. בתגובה לכך, תפס הנאשם את המתלוננת מחולצתה ואמר לה שתיתן לו את הפלאפון שלה, שתמחק הכול, או שיהרוג אותה. המתלוננת סירבה לכך, ובתגובה הנאשם חנק אותה, תפס את ידה הימנית ונשך אותה. המתלוננת ברחת לחדר השינה, והנאשם דלק אחריה תפס את ראשה והטיחו במיטה.
4. בהמשך, אמר למתלוננת, כי יעזוב את האישה, ואולם המתלוננת לא ענתה. בתגובה, סטר לה וניסה לקחת ממנה שוב את הפלאפון, ומשלא הצליח, תפס את המתלוננת וחנק אותה. באותן הנסיבות אמרה המתלוננת לנאשם, כי הפלאפון נמצא אצל קטינה. הנאשם יצא מהבית כדי להביא את הפלאפון, כאשר באותו הזמן שלחה המתלוננת צילומי מסך של ההתכתבויות בין הנאשם לאישה, הן למשפחתה והן למשפחתה של האישה. בהמשך חזר הנאשם לבית, סטר לה מספר רב של פעמים בפניה, ואמר לה שאם תספר להוריה הוא יגיד להם שהיא בוגדת בו, ואז הם ירצחו אותה.

5. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלוננת חבלות בזרוע הימנית.

6. על פי הנתען באישום השני, כשלושה חודשים עובר לאירוע הראשון, במועד שאינו ידוע במדויק, עת שהו בביתם, נתגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, בעת שהנאשם גיהץ את בגדיו. באותן הנסיבות אמרה המתלוננת לנאשם, "מה אתה מכין את עצמך, אתה יוצא איתה", ושפכה כלור על בגדיו. בתגובה, זרק הנאשם את המגהץ על המתלוננת בעודו רותח. המגהץ פגע בבטנה וברגלה, וגרם לה כוויות במקומות אלו.

ראיות המאשימה לעונש: תמונות המתעדות את החבלות על גופה של המתלוננת.

תסקיר שרות המבחן:

7. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר מבחן, אביא מתוכנו בתמצית: הנאשם כבן 42 נשוי למתלוננת כ-16 שנים, ולהם 4 ילדים קטינים. לנאשם עסק בבעלותו לשיפוצים ועבודות גבס.

8. ניסיונות מצד שרות המבחן ליצור קשר עם המתלוננת לא צלחו, ואולם שרות המבחן מביא התייחסותו בעניין זה מתסקיר מעצר (עמוד 3 פיסקה 4). צוין בנוסף, כי המתלוננת נישאה לנאשם בהיותה כבת 18. משפחתה מתגוררת בחברון, ומשפחת הנאשם בירושלים. הנאשם ציין בשרות המבחן, כי את עיקר זמנו הקדיש לעבודה, וסיפוק צורכי המשפחה. הנאשם הוסיף, כי זמן קצר טרם קרות האירועים, ניהל קשר זוגי עם אישה אחרת, ובשלב מסוים אף החליט להתחתן עמה. עקב כך, פרץ משבר אמון חריף בין בני הזוג, שגרם להתערערות מערכת היחסים, ובמהלך תקופה זו הובילה מתיחות זו לאירועי אלימות.

9. הנאשם הופנה לטיפול ב"מרכז משפחה", לטיפול באלימות משפחה בשכונת בית חנינה בירושלים. בהתאם לדיווח, הנאשם עבר תהליך אבחון, ובהמשך השתתף ב-20 מפגשים טיפוליים שבועיים. צוין, כי הנאשם הגיע לכלל המפגשים, הן הפרטניים והן הקבוצתיים, גילה מוטיבציה לעריכת בדיקה עצמית וזיהוי קשיים וכשלים אישיותיים התנהגותיים, שעמדו ברקע למעשיו.

10. בהתייחס לעבירות בהן הורשע, הנאשם קיבל אחריות כללית למעשיו אלו, לדעת שרות המבחן, תוך שימוש במנגנוני טשטוש, צמצום והפחתה מחומרת המעשים. הנאשם מסר, שכיום הוא מבין את חומרת המעשים ותחושת הנבגדות והפגיעה באשתו, והוא מביע צער על כך, ואולם מאידך ציין, כי לפי כללי דת האסלם מעשה זה הינו מותר.

11. שרות המבחן התרשם, כי לנאשם מערכת ערכים נורמטיבית, והוא בעל רצון, שאיפות ויכולות לניהול אורח חיים תקין, וכן דואג דרך קבע לספק את צורכי משפחתו. מאידך, קיימים אצלו קווי אישיות נרקיסיסטים שבאים לידי ביטוי בריכוז יתר בעצמו ובצרכיו שלו, תוך קושי לראות את האחר. כך במערכת הזוגית, ביטא שליטה, ובעת משבר נטה להגיב באופן תוקפני, כפי שהמתואר בכתב האישום. לדבריהם, למעצרו, תנאי המעצר בפיקוח, ובהמשך שהייתו במעצר בית מלא משך תקופה ארוכה, היו השלכות קשות ופוגעות ביכולתו להמשיך ולנהל את העסק שבבעלותו. מצב דברים זה, ניהול הליכים פליליים בעניינו, וכן פירוק התא המשפחתי המחישו לו את חומרת המעשים והשלכותיהם.

12. נוכח זאת ממליץ שרות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל, בין כותלי הכלא, אלא מאסר שירוצה על דרך עבודות השרות, ולתקופה לא ממושכת מדי, זאת לצד ענישה צופה פני עתיד.

תמצית טיעוני המאשימה:

13. ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשם הינו ילדי 1979 נעדר רישום פלילי. המאשימה פנתה לחומרת האירוע השני, עת הנאשם זורק מגהץ רותח לעבר המתלוננת, וכתוצאה מכך היא נכווית בבטנה וברגלה. צוין, כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הינם שלמות גופה של המתלוננת, ביטחונה וכבודה. המאשימה ביקשה לקבוע שני מתחמי ענישה. באישום הראשון בין 6 חודשים ועד 18 חודשים, ובאישום השני, בין מאסר קצר ועד 18 חודשים.
14. המאשימה ציינה ביחס לתסקיר, כי המתלוננת לא הופיעה לפגישה אליה זומנה, ואולם ניתן להניח כי מצבה קשה. ביתה נשרף והיא עברה להתגורר עם ילידה בחברון. על פיה, נטילת האחריות אינה מלאה, ובמכלול הדברים, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם ולהטיל עליו, מאסר למשך 18 חודשים, לצד ענישה נלווית.
15. הסנגור ביקש תחילה לקבוע מתחם עונש אחד לשני האישומים, על פי מבחן הקשר ההדוק. לדבריו, מעשיו של הנאשם באישום הראשון והשני באו לאחר הקנטה מצד המתלוננת. באישום הראשון, שלחה המתלוננת את אותן התכתבויות בין הנאשם לאישה אחרת, למשפחתה של האישה וכן למשפחתה שלה, דבר שהעמיד את הנאשם בסיכון רב. בהתייחס לאישום השני, צוין, כי המדובר בפעולה אינסטינקטיבית של הנאשם, זריקת המגהץ החם - לאחר התגרות מצד המתלוננת, עת שפכה על בגדיו כלור. הסנגור הדגיש, כי מצב דברים זה שונה מאירועים בהם נוקט נאשם באלימות מתוך כוונה לפגוע, או לשלוט במתלוננת, אלא כאקט תגובה למעשיה של המתלוננת.
16. הסנגור הוסיף, כי ההליך המתנהל כנגד הנאשם, הינו "מסע ייסורים" עבור ההגנה, שכן הנאשם שהה משך כחודשיים ימים במעצר ממש, ובהמשך עוד כ- 5 חודשים במעצר בתנאי אזוק אלקטרוני, כאשר יציאתו לעבודה התאפשרה רק לאחר מכן.
17. הוסף, כי הנאשם כבן 42 נשוי כ-16 שנים למתלוננת, והינו אב לילדים בגילאי 3-15. מאז האירועים הם חיים בנפרד. הסנגור הדגיש, כי על אף זאת, מערכת יחסיו של הנאשם עם המתלוננת הינה טובה, כאשר הם שומרים על קשר, זאת בניגוד לטענת המאשימה, אודות מצב נפשי קשה של המתלוננת.
18. הסנגור ביקש לחרוג ממתחם העונש ההולם, בשל סיכויי שיקום, נוכח תוכנו של תסקיר המבחן, והשתלבותו של הנאשם בטיפול. בנוסף, ביקש הסנגור לקחת בחשבון את האופן בו נהג בית המשפט עם הנאשם, בכל הנוגע להסרת התנאים במסגרת ההליך, כנתון המבסס מסקנה אודות אמון שניתן לתת בנאשם. בנוסף, עמדת שירות המבחן הינה שלא להטיל על הנאשם מאסר, אלא על דרך עבודות השירות ולתקופה קצרה. בהקשר זה ציין הסנגור כי הנאשם הינו בעל עסק עצמאי, מעסיק כ-20 עובדים, והוא שנושא בנטל פרנסת המשפחה, ובנסיבות אלו נכון יהיה להסתפק בהטלת עונש שיקומי בדמות של"צ, זאת גם נוכח חלוק הזמן מעת ביצוען של העבירות.
19. הנאשם ציין כי הוא מצוי בקשר רצוף עם המתלוננת- אשתו וילדיו, וכי המניע לאירועים נעוץ ברצונו לשאת אישה נוספת, דבר שלא התקבל על ידי המתלוננת. הנאשם ציין, כי הוא אינו אדם אלים, והביע צער על המעשים. הוסף, כי תקופת המעצר הייתה קשה מנשוא, והוא נדרש לגלות אחריות כלפי עובדיו, וכן משפחתו, ועל כן לענישה מחמירה השלכה פוגעת על התא המשפחתי כולו, וכן על העובדים המועסקים על ידו.

מתחם העונש ההולם:

20. בנסיבות המקרה ניתן לראות את כלל העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. המדובר בשני אירועים שהתרחשו בין הנאשם למתלוננת בתוך כשלושה חודשים, כשהרקע לפרוץ האירועים הינו זהה, ונוגע במשבר אמון שפרץ בין המתלוננת לנאשם, עת ניהל הנאשם קשר זוגי עם אישה אחרת. בנוסף, הערך החברתי המוגן בו פגע הנאשם בשני המקרים, הינו זהה. לפיכך, יש לקבוע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בשני אירועים ומספר עבירות. (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

21. מעשי הנאשם פגעו בערך החברתי של זכותו האינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט בזכותן של נשים לחוש מוגנות בביתן-מבצרן. בתי המשפט עמדו רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע, כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא שבתוך משפחה ישררו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטינים או בת זוג, היא עניין טעון, מורכב וקשה, ולרוב מלווה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה. ראו: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07).

22. בשני האירועים הטריגר לפרוץ האירועים, נעוץ היה בהיות הנאשם מקיים קשר זוגי עם אישה אחרת, לה אף תכן להינשא, דבר שהוביל למשבר אמון עמוק מצדה של המתלוננת, ומעשיה כלפיו כמתואר בכתב האישום. בתגובה לכך, נקט הנאשם במעשי אלימות משמעותיים כלפיה, בחניקה, נשיכה והטחת ראשה במיטה, ואף לאחר ששב לביתם, סטר לה מספר רב של פעמים בפניה, ואיים להוציא דיבתה בפני משפחתה, כדי שיפגעו בה. אדגיש כבר עתה, כי אף אם אצא מנקודת מוצא, כי דבריה ומעשיה של המתלוננת, הובילו לחשש מצד הנאשם, לגילוי הקשר ופגיעה בו או באישה, הרי שאין בכך כדי להקהות ממידת חומרת המעשים בהם הוא נקט כלפי המתלוננת, כך ובעיקר, ביחס לאישום השני, עת זרק מגהץ רותח לעברה, פגע בה, וכתוצאה מכך המתלוננת נכוותה בבטנה וברגלה.

23. במקרה שבפנינו ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

24. רע"פ 4140/10 גסאן חביב אללה נ' מדינת ישראל (6.9.2010), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, במספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, בכך שתקף את זוגתו ואיים עליה, מנע ממנה את הכניסה לביתם ואיים לפגוע בילדיהם. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

25. עפ"ג (מח' ב"ש) 57820-01-15 יואב מוצ'ה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 12.3.2015), נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, בכך שאיים "לגמור אותה", חנק אותה, הפילה ארצה, נשך אותה באמה והכה אגרופיו בפניה. בתגובה המתלוננת נשכה את הנאשם בידו. למתלוננת נגרמו חבלות. נקבע מתחם ענישה הולם שבין 11 ל-30 חודשי מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי, הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי כספי.

26. רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.12), בו דובר באירוע תקיפה חמורה, אם כי בודד, שלאחריו נגזרו על הנאשם בבית משפט השלום 5 חודשי מאסר בפועל, מע"ת וענישה נלווית. בית משפט השלום התחשב לקולא ברצון אשת הנאשם, המתלוננת, לביטול האישום נגדו ובשובם של בני הזוג לחיים משותפים. ערעור שהוגש מטעם המדינה התקבל, ובית המשפט המחוזי והחמיר בעונשו של הנאשם לכדי 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחה בבית המשפט העליון.

27. ברע"פ 1631/12 יצחק פדידה נ' מדינת ישראל (27.02.12) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום. הנאשם תקף את גרושתו, הכה אותה וניסה לחנוק אותה באמצעות חגורה. בבית משפט השלום הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים בצירוף ענישה נלווית. פסה"ד אושר בבית המשפט המחוזי וכאמור גם בבית המשפט העליון. טענת הנאשם אודות היות המקרה חד פעמי ובלתי מאפיין, נדחתה לאור העובדה שלא נטל אחריות למעשיו ולא הביע הזדהות עם פגיעתה של המתלוננת.

28. ברע"פ 1826/11 סולומון אהרון נ' מדינת ישראל (08.03.11) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום בו נגזרו על נאשם 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית בגין דחיפת אשתו והפלתה, גרימת חבלה של ממש ואיום בסכין כי ייפגע בה וכו'. בית המשפט ציין לחומרה את העובדה שהנאשם כלל לא הבין את משמעות מעשיו.

29. בע"פ 4834/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.6.13) נדון עניינו של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות בהזדמנויות רבות, באיומים וכן בחבלה בנסיבות מחמירות. על אותו נאשם נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל, לרבות ענישה נלווית, וערעורו נדחה.

30. עפ"ג (חי') מדינת ישראל נגד אסמורום קידנה (5.10.2021) המייחס לנאשם, עבירות של כניסה למקום המשמש מגורי אדם בכוונה לבצע פשע, לפי סעיף 406(ב) של חוק העונשין, התשל"ז-1977, תקיפה הגורמת חבלה ממש - בת זוג, לפי סעיף 382(ג) של חוק העונשין, ואיומים לפי סעיף 192 של חוק העונשין. על הנאשם נגזרו בבית משפט שלום 12 חודשי מאסר. ערעור שהוגש מטעם המדינה על קולת העונש התקבל, ועונשו של הנאשם הוחמר לכדי 17 חודשי מאסר.

31. בעניינו, ראיתי לקבוע מתחם עונש כולל החל מתשעה חודשים ועד 24 חודשים, לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי לנפגעת העבירה.

גזירת עונשו של הנאשם בטווח הענישה שנקבע:

32. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). הנאשם יליד 1979 נעדר עבר פלילי.

33. הנאשם הינו כבן 42 נשוי למתלוננת משך 17 שנים. הנאשם אב ל-4 ילדים קטינים, נעדר רישום פלילי.

34. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בבית המשפט עוד ביום 4.3.2021 והביע חרטה על המעשים. בכך חסך הנאשם מהמתלוננת את הצורך להעיד נגדו, ולכך משקל חשוב בגזירת העונש.

35. הבאתי בחשבון את חלוק הזמן, והעדר פתיחת תיקים וכן את המניע לאירועים, ולכך שעל אף חומרתם, הנאשם

פעל בתגובה למעשים, ולא מתוך קווים אלימים שבאישיותו. כאמור, הנאשם עבר תהליך טיפולי ב"מרכז משפחה", לטיפול באלימות משפחה. בהתאם לדיווח שהתקבל הנאשם גילה מוטיבציה לעריכת בדיקה עצמית וזיהוי קשיים וכשלים אישיותיים התנהגותיים, שעמדו ברקע למעשיו. בנוסף, לקחת בחשבון את העובדה, שלמרות נטילת אחריות כללית בשרות המבחן, הנאשם מבין כיום את חומרת המעשים ותחושת הנבגדות והפגיעה באשתו, והוא המביע צער על כך. בנוסף, התרשם שרות המבחן, כי לנאשם מערכת ערכים נורמטיבית, והוא בעל רצון, שאיפות ויכולות לניהול אורח חיים תקין, וכן דואג דרך קבע לספק את צורכי משפחתו.

36. שרות המבחן, ממליץ להימנע מהטלת מאסר ממש, וככל שיטל מאסר, ירוצה על דרך עבודות השרות.

37. בנוסף יש לקחת בחשבון את משך תקופות המעצר אותן ריצה הנאשם, וכן התנאים המגבילים בהם היה נתון. תחילה במעצר ממש (החל מ-15.11.2020 ועד ליום 21.1.2021). בהמשך ל-5 חודשים נוספים בתנאי פיקוח אלקטרוני, כאשר ביטול מעצר הבית נעשה רק בחודש ינואר 2022.

38. טעם נוסף באימוץ עמדת שרות המבחן, נוגע בכך שהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, תהא השלכה פוגעת מעבר לנאשם עצמו, גם על משפחתו וילדיו הקטינים, וכן העובדים בעסק שבבעלותו.

39. במכלול הדברים, ישנו טעם לסטות ממתחם העונש ההולם, נוכח סיכויי שיקום, והליכי טיפול בהם שולב הנאשם במסגרת שרות המבחן, וכן לקחת בחשבון את ימי המעצר בהם שהה, במסגרת התיק דנן.

40. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 5 חודשים ו-3 שבועות אשר ירוצו על דרך עבודות השירות. הממונה יגיש מועד חדש לתחילת עבודות השירות בתוך 60 יום.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום על כל עבירת אלימות כלפי בת זוג.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 2000 ש"ח. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.2023 ויועבר למתלוננת ישירות על ידי המזכירות.

ד. התחייבות על סך 5000 ₪ להימנע משך 3 שנים מהיום מביצוע כל עבירת אלימות כלפי בת זוג. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן, וכן לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט שבט תשפ"ג, 20 פברואר 2023, במעמד הנוכחים.

